

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1953**(2016. gada 26. oktobris)****par Eiropas ceļošanas dokumentu izveidi tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, un ar ko atceļ Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieeļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstīs, pilnībā ievērojot viņu pamattiesības, jo īpaši neizraidīšanas principu, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ⁽²⁾, ir būtisks elements visaptverošos centienos nodrošināt Savienības migrācijas politikas uzticamību un pienācīgu un efektīvu darbību, kā arī mazināt un novērst nelikumīgu migrāciju.
- (2) Dalībvalstu iestādes saskaras ar grūtībām, kas saistītas ar tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi un kuriem nav derīgu ceļošanas dokumentu.
- (3) Lai uzlabotu atgriešanas rādītājus, kas pašlaik nav apmierinoši, ir būtiski uzlabot sadarbību atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā ar tādu trešo valstu valstspiederīgo galvenajām izcelsmes un tranzīta valstīm, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi. Minētajā sakarā ir svarīgs uzlabots Eiropas ceļošanas dokuments tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.
- (4) Trešo valstu iestādes ne vienmēr atzīst pašreiz spēkā esošo standarta ceļošanas dokumentu trešo valstu pilsoņu atgriešanas vajadzībām, kas izveidots ar Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu ⁽³⁾, cita starpā pamatojot to ar nepietiekamiem drošības standartiem.
- (5) Tādējādi ir nepieciešams veicināt to, lai trešās valstīs kā atsaucē dokumentu atgriešanas vajadzībām atzītu uzlabotu un vienotu Eiropas ceļošanas dokumentu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.
- (6) Būtu jāizveido drošāks un vienots Eiropas ceļošanas dokuments tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai), lai veicinātu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu un atpakaļuzņemšanu, kuri dalībvalstu teritorijā uzturas nelikumīgi. Pilnveidotajiem Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai drošības elementiem un tehniskajām specifikācijām būtu jāveicina tas, ka trešās valstīs atzīst minēto dokumentu. Minētajam dokumentam būtu tādējādi jāatvieglo atgriešanu īstenošana saistībā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem vai citiem pasākumiem, ko Savienība vai dalībvalstis ir noslēgušas ar trešām valstīm, kā arī saistībā ar sadarbību atgriešanas jomā ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas oficiāli nolīgumi.
- (7) Savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšana ir pienākums saskaņā ar starptautiskajām paražu tiesībām, kurš jāievēro visām valstīm. Tādu trešo valstu valstspiederīgo identifikācijai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, un dokumentu,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 15. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 13. oktobra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

⁽³⁾ Padomes ieteikums (1994. gada 30. novembris) par standarta ceļošanas dokumenta pieņemšanu trešo valstu pilsoņu izraidīšanas vajadzībām (OV C 274, 19.9.1996., 18. lpp.).

tostarp Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai, izdošanu attiecīgā gadījumā vajadzētu ietvert sadarbību ar diplomātiskajām pārstāvniecībām un sarunas ar trešām valstīm, kas paraksta atpakaļuzņemšanas nolīgumus vai nu ar Savienību, vai dalībvalstīm.

- (8) Atpakaļuzņemšanas nolīgumos, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, būtu jānosaka Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai atzīšana. Dalībvalstīm būtu jāveicina Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai atzīšana divpusējos nolīgumos un citos pasākumos ar trešām valstīm, kā arī saistībā ar sadarbību atgriešanas jomā ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas oficiāli nolīgumi. Dalībvalstīm būtu jāpieliek pūles, lai nodrošinātu, ka Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai tiek efektīvi izmantots.
- (9) Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai būtu jāveicina dalībvalstu un trešo valstu pārvaldes iestāžu, tostarp konsulāro pakalpojumu sniedzēju, administratīvā un birokrātiskā sloga mazināšana un to administratīvo procedūru saīsināšana, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu un atpakaļuzņemšanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.
- (10) Ar šo regulu būtu jānosaka tikai Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formāts, drošības elementi un tehniskās specifikācijas, bet ne šāda dokumenta izdošanas noteikumi.
- (11) Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai saturs un tehniskās specifikācijas būtu jānosaka, lai nodrošinātu augstus tehniskos un drošības standartus, jo īpaši attiecībā uz aizsardzības pasākumiem pret dokumentu viltošanu un falsifikāciju. Eiropas ceļošanas dokumentā personu atgriešanai būtu jāiestrādā atpazīstami un saskaņoti drošības elementi. Tādējādi Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai būtu jāpiemēro Padomes Regulā (EK) Nr. 333/2002 ⁽¹⁾ noteiktie drošības elementi un tehniskās specifikācijas.
- (12) Lai grozītu dažus nebūtiskus elementus Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai paraugā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (13) Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko īsteno saskaņā ar šo regulu, kompetentās iestādes šīs regulas nolūkos savus uzdevumus veic saskaņā ar valstu normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽³⁾.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 ⁽⁴⁾ – pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviešis savos tiesību aktos.
- (15) Šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 333/2002 (2002. gada 18. februāris) par vienotas formas veidlapām vīzu uzlīmēšanai, ko dalībvalstis izdekušas personām, kurām ir ceļošanas dokumenti, ko neatzīst dalībvalsts, kura izsniedz šo veidlapu (OV L 53, 23.2.2002., 4. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1.lpp.).

Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽¹⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Turklāt saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.

- (16) Šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽²⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Turklāt saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (17) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾, šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ⁽⁴⁾ 1. pantā.
- (18) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁵⁾, šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁶⁾ 3. pantu.
- (19) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁷⁾, šī regula – ciktāl tā attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399 – ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁸⁾ 3. pantu.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet plānotās rīcības iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁸⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanu (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (21) Lai izveidotu vienādus nosacījumus un nodrošinātu jēdzienu skaidrību, ir lietderīgi pieņemt šo tiesību aktu kā regulu.
- (22) Dalībvalstīm būtu jāievēro savas attiecīgās saistības, kas izriet no starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, jo īpaši 19. pantā paredzētās tiesības uz aizsardzību pārvietošanas, izraidīšanas vai izdošanas gadījumā un 24. panta 2. punktā minētais pienākums.
- (23) Tādēļ būtu jāatceļ Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikums,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido vienotu Eiropas ceļošanas dokumentu tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi, konkrēti, nosakot tā formātu, drošības elementus un tehniskās specifikācijas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "trešās valsts valstspiederīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 1) punktā;
- 2) "atgriešana" ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3) punktā;
- 3) "atgriešanas lēmums" ir atgriešanas lēmums, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 4) punktā.

3. pants

Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai

1. Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formāts atbilst pielikumā norādītajam paraugam. Eiropas ceļošanas dokumentā personu atgriešanai iekļauj šādu informāciju:

- a) vārds, uzvārds, dzimšanas datums, dzimums, valstspiederība, īpašas pazīmes un, ja ir zināms, adrese trešā valstī, kurā trešās valsts valstspiederīgais tiek atgriezts;
- b) trešās valsts valstspiederīgā fotoattēls;
- c) izdevējstāde, izdošanas datums un vieta un derīguma termiņš;
- d) informācija par trešās valsts valstspiederīgā izbraukšanu un ierašanos.

2. Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai izdod vienā vai vairākās tās dalībvalsts oficiālajās valodās, kura izdod atgriešanas lēmumu, un vajadzības gadījumā to arī sniedz angļu un franču valodā.

3. Eiropas ceļošanas dokuments personu atgriešanai ir derīgs vienam braucienam, līdz ierašanās brīdim trešā valstī, kurā tiek atgriezts trešās valsts valstspiederīgais, uz ko attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums.

4. Attiecīgā gadījumā Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai var pievienot trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai nepieciešamos papildu dokumentus.

5. Saskaņā ar 6. pantu Komisijai ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai tā varētu grozīt Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai formātu.

4. pants

Tehniskās specifikācijas

1. Eiropas ceļošanas dokumentam personu atgriešanai drošības elementi un tehniskās specifikācijas ir noteiktas Regulas (EK) Nr. 333/2002 2. pantā.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm Eiropas ceļošanas dokumenta personu atgriešanai paraugu, kas sagatavots saskaņā ar šo regulu.

5. pants

Izdošanas nodeva

Eiropas ceļošanas dokumentu personu atgriešanai attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam izdod bez maksas.

6. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2016. gada 7. decembra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 3. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. pants

Atcelšana

Padomes 1994. gada 30. novembra ieteikumu atceļ.

8. pants

Pārskatīšana un ziņošana

Līdz 2018. gada 8. decembrim Komisija pārskata un ziņo par tās efektīvu īstenošanu. Šīs regulas pārskatu iekļauj izvērtējumā, kas paredzēts Direktīvas 2008/115/EK 19. pantā.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 8. aprīļa.

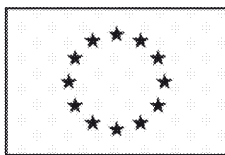
Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2016. gada 26. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. LESAY

PIELIKUMS

Dalībvalsts nosaukums

Eiropas ceļošanas dokuments tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi

Izdevējstāde:

Dokumenta Nr.:

Derīgs vienam braucienam no:

uz:

Vārds(-i):

Uzvārds(-i):

Dzimšanas datums:

Dzimums:

Valstspiederība(-as):

Īpašas pazīmes:

Adrese atgriešanas valstī (ja zināma):

Izsniegts:

Datums:

Paraksts:

FOTO

ZĪMOGS